

at Kjøberen ved Originalens Erhvervelse skal erhverve den ommeldte Eneberettigelse, med mindre det Modsatte udtrykkelig vedtages, og det skjønnes heller ikke, at der derved, at Loven tillagde Kjøberen samme i Reglen, og da navnlig naar Erhververen er en privat Mand, vilde opnaaes større Sandsynlighed for, at der vilde blive foranstaltet gode Efterligninger af Originalen, end naar Rettigheden bliver hos Kunstneren, som dog stedse vil have størst Interesse for sit Arbeide, og som ogsaa af oeconomicke Hensyn, især naar Originalen er afhændet, og han saaledes ikke behøver at frygte for, at dens Værdi skulde kunne trykkes ved, at der findes gode Efterligninger af samme, kan antages at ville drage Omsorg for, at saadanne udkomme, hvis Foretagendet overhovedet kan betale sig, medens han vel, forudsat at Originalen forbliver her i Landet, ordentligvis ikke vil møde Vanskelighed ved at erholde den fornødne Afgang til samme. At gjøre den udelukkende Rettigheds Bevarelse afhængig af, at Kunstneren inden Udløbet af en vis, forholdsvis kortere Tidsskrift foranstalter en Efterligning af Kunstarbeidet, vilde vistnok være et kraftigt Middel til at fremkynde saadanne Gjengivelser, men neppe billigt mod Kunstneren, som vel ikke sjældent i saa Henseende maa afvente Tilbud fra Andre. En saadan Betingelse vilde iøvrigt være temmelig betydningsløs, naar der slet ingen Fordringer stilledes til Gjengivelsens Bessaffenhed, og saaledes f. Ex. en simpel Gjengivelse ved Photographi skulde være tilstrækkelig til at bevare Kunstneren Rettigheden i dens hele Omfang.

Derimod antager man, at der bør stilles imellem, om et Kunstværk enkeltvis gjengives ved en selvstændig kunstnerisk Virksomhed, eller om Efterligningen skeer enten ved en Kunst, hvis Frembringelse kan mangfoldiggjøres ad mekanisk Bei (saasom ved Kobberstik, Steentryk, Tracé eller Signende) eller ved Midler, der ikke forudsatte nogen mellemkommende kunstnerisk Virksomhed (saasom ved Photographi eller Affotning). Ved Gjengivelser af forstnævnte Art indtager ikke blot Efterligneren tildeels en selvstændig Stilling, idet han for at udføre Efterligningen maa være i Besiddelse af en ikke ringe kunstnerisk Færdighed, men den, som

har udført det originale Kunstværk, vil ordentligvis ei heller ved saadanne Gjengivelser være udsat for at lide noget væsentligt Tab i oeconomicke Henseende, hvilket det dog fortrinsvis maa være Lovgiverens Opgave at sikke ham imod. Begge disse Momenter ere især fremtrædende, naar Gjengivelsen tillige skeer i en anden Kunstart end den, hvori Originalen er fremstillet, saasom naar et Billehuggerarbeide gjengives ved Malerkunsten og omvendt, og uagtet Originalen ogsaa her danner Grundlaget for Efterligningen, er denne dog saa væsentlig forskjellig fra hiin og kan have saadan Betydning for Kunsten, at der ikke skjønnes at være Jøie for Lovgivningen til at hjemle den, der har frembragt Originalen, nogen Beskyttelse mod saadanne Gjengivelser. Noget anderledes stiller Forholdet sig, naar Gjengivelsen udføres i samme Kunstart som Originalen; thi vel ere begge de forstnævnte Momenter ligeledes her tilstede, men ligesom det dog ikke ubetinget for benægtes, at det ogsaa i oeconomicke Henseende kan være af nogen Betydning for Kunstneren, at saadanne Efterligninger kun kunne skee med hans Minde, saaledes synes der i disse Tilfælde, hvor Efterligningen ligefrem gaar ud paa at frembringe en egentlig Copi af Originalen, ogsaa at burde tages Hensyn til, at det fra et reent kunstnerisk Standpunkt ei heller kan være Kunstneren ligegyldigt, om hans Arbeide udspreides i talrige, maaskee uheldige Efterligninger. Man antager derfor, at Kunstneren ikke bør lades uden Beskyttelse i saa Henseende, men at denne dog alene bør være knyttet til hans Person, saaledes at, altsaa Ingen i hans Livstid uden hans Samtykke maa udføre saadanne Gjengivelser.

Hvad dernæst angaaer saadanne Eftergørelser af Kunstarbeider, der enten i det Hele udføres uden nogen kunstnerisk Virksomhed, eller som dog kunne mangfoldiggjøres ad reent mekanisk Bei, da have disse Forhold ikke Lighed med Eftertryk af literaire Arbeider, idet der her ikke blot er Spørgsmaal om at sikke Kunstneren det oeconomicke Udbytte af hans Arbeide, som en saadan Benyttelse af samme kan afgive, men Gjengivelsen derhos paa lignende Maade som Eftertrykket er bestemt til